

-டகேகாட் - என்றும் எல்லாருக்கும் பிடித்திருந்தார். அதவேளை எரிச்சலட்டிபவராயும் இருந்தார் அக்காலத்தில். அவர் உறுதியான அறிவதைத் தடீனார். நவீன மெய்யியலின் தந்தை என அழைக்கப்பட்டார். அவர் அறிவின்பாற் சந்தகேப்பட்டார். உறுதியான அறிவென்று ஏதுமுளதா எனக் கட்டார்.

1) அறிவின் உறுதி என்பது 2ம்தம் 4 என்பதுபோல உறுதியாய் இருக்கவேண்டும்.

அரக்கக்கட்டாது. தளம்பக்கட்டாது.

2) அறிவிற்கான வரையறை என்பது ஒரு பொழுதும் ஐயப்படலாகாது.

ஐயப்படக் கட்டிய அறிவு அறிவில்லை என்றார். ஐயவாதத்தின் தந்தை எனவும் அவரை அழைத்தார்கள். ஐயவாதம் அல்லது சந்தகேவாதம் என்பது மிகவும் சுவாரசியமானது.

டகேகாட் சொல்லும் சந்தகேவாதம் இதுதான். நான் எல்லாவற்றையும் ஐயுறுகிறேன். ஐயப்படாமல் என்னால் இருக்க முடியவில்லை. எல்லா அறிவும் ஐயுறக் கட்டியது. அப்போ என்னதான் ஐயுறமுடியா அறிவு?

இறுதியில் அவர் ஒரு முடிபுக்கு வந்தார். அது என்ன தெரியுமா... -நான் எல்லாவற்றிலும் ஐயுறுகிறேன். இப்போதெனக்கு இதுவே ஐயுறா என அறிவு- என்றார்.

அத்துடன் அவர் நிற்கவில்லை. சந்தகேப்படுதல் என்பது அறிவின் சயெற்பாடும். சந்தகேப்பட முடியா அறிவென்பது சாத் தியமில்லை.

இந்த அறிவுச் சயெற்பாட்டுக்கு ஒரு -இடம்- வேண்டும் இந்தச் சயெற்பாட்டை நீங்கள் உள்ளுதல் (சிந்தனை) எனக் கொள்வீர்களானால்..அது இருக்க வேண்டும்.

இல்லாத ஒன்று, ஒன்றையுமே சீய்யமுடியாது ஆதலால் அது இருக்க வணும் . என்று சொல்லிவிட்டு... -உள்ளுகிறேன் ஆதலால் உள்ளேன் - என்றார் .

டகேக்காட் இல்லாமல் எந்த அறிவுத்தொகுதியும் நகர்வதாயில்லை. கணிதத்தில் அவர் செய்தது -திகேக்காட்டுப் பெருக்கம் - என அழகைக் கப்படுகிறது

உளவியலில் -இருமவைதத்தை- அவர் நிறுவியவிதம் அற்புதம் . உடலுக்கும் உளத்துக்கும் என்ன தொடர்பு என்பதை- ஒரு இயந்திரத்தினுள் புகுடி கொண்டால் எப்படியிருக்கும்ோ அப்படி என்றார் .

இருப்பு வாதத்தின் தந்தையும் அவரே. இவருக்கு மூதல் இருப்புவாதம் என்கிற பச்சு எழவில்லை. எழுந்தது டனென்மார்க்கில் . (சோர்ன் கியக்கக்கோட் பின்னாளில் அது பற்றி பிறகு பச்சலாம்) சந்தகேவாதமும் அப்படித்தான் . ஏன் என்று கட்டாரர்களே ஒழிய....அறிவசை சந்தகேப்பட வதைத் தாமதே.

தனிப்பட்டமுறையில் எனக்கு டகேக்காட்டிடம் பிடித்தது எதையுமே சந்தகேப்படு . எதுவும் உறுதியான அறிவல்ல .